

خویندنه وهیه کی فیمینستانه بو کوچیرۆکی "دهزگیرانه قورپینه کهم"

سۆران محهمده سووره
(سۆران)
(۱ - ۲)

دهروازهیه ک بو کۆمهله چیرۆکی "دهزگیرانه قورپینه کهم"

دهزگیرانه قورپینه کهم، کۆمهله چیرۆکی چیرۆکنووس "کازیوه صالح"ه، سالی ۲۰۱۲ له چاپخانهی ئاراس، له چاپ دراوه. ئەم کۆمهله چیرۆکه بیست و ههشت چیرۆکی له خوگرتووه، ههژده چیرۆک لهو کۆمهله چیرۆکه به شیوهیهکی بهرچاو باس له زولم، شهرمه و کوشتنی ژن دهکات. لاوازی، نزم سهیرکردن و له شیش وهک چیژ و سههراوهی دامرکاندنه وهی ئالۆشی پیاو، خراوته روو.

نووسهر خۆی ئامادهی راستهوخۆ و ناراستهوخۆی له داواکردنی مافی ژناندا ههبووه، چ له ناوه وهی کوردستان، چ دواي رووکردنه دهروهه. کازیوه صالح جیاواز له ژنگه لیتیکی نووسهر خویندنه وهی بو کیشه و پرسى ژنى کورد و ژنایه تیبی کوردی جیاوازه، چونکه ناوبراو له لایه ک مندالی و گهنجیشی ههر له نیو نه ریت و ژینگه و فه رههنگی نه ته وه که ی خویدا به سهر بردووه، له لایه که ی دیکه بیه وه به هۆی رووکردنه هه نده ران و تیکه لیبوون به و که شه ئازاد و یه کسانییی، که له وی

له ئارادایه، ئاگاداریبوونی له کاره ریتکخراوهیی و بزوتنه وه کهانی ژنانی ئه وروپا و چۆنیه تی هه لۆیست وه رگرتنیان بو ماف و ئازادی ژن، تیگه یشتتیکی نوئی بو بواری چالاکی ژنان و بزوتنه وه کهانی ژنان له کوردستاندا، خستووته روو.

به شیوهیه ک چیرۆکه کهانی ریتکخستووه، که دهنگی پالنه وانی چیرۆکه کان، له هه ناوی لیبوردیه ی، مرۆفدۆستی و یه کسانیی ره گه زییه وه ری دهکات. کاره کته ره کهانی ش ژن و له لایه ن پیاوانه وه نارهبایی و زولمیان لی ده کریت و ده چه وسپیرتیه وه و وه ک کازی و مه رام به کاره یتراون و ره گه زه که ی دیکه ئالۆشی خوینیان لی به تال ده که نه وه. پالنه وانه کان هه لقلولوی ئه و فه ره ههنگ و سیستمه دواکه وتووه ن، که هه میشه ژن قوریانیده ر بووه و پیاویش وه ها براوه به ک که به شان و بالیدا هه لبگوتریت.

هه ندیک له و چیرۆکه نه وه ک (دهزگیرانه قورپینه کهم، یان ژووری ژماره ۵۰۸، کت کوشتنه که ی ئاشکرا کرد؟ مه یوونستان، ئه و سیوه ی دایکیشم به خواردنی

گوناهباری کردم، ژنه‌کانی ژنه‌رال، کچه نازده‌که) جیگه‌ی سه‌رنجن.

چیرۆکنووس باس له کیشه‌کانی ژن له کوردستان ده‌کا، هۆکرده‌کان و گریکۆپیره‌ی دروستبوونی ئەم ئاریشانه‌ش ده‌خاته روو، خودی به‌ریه‌سته‌کانیش که هه‌میشه‌ نیر/ پیاو له پشتیبه‌تی، ده‌خاته به‌رده‌م نه‌شته‌ری ره‌خه‌.

کازبوه‌ سالح‌ خاوه‌نی‌ بیرتیکی‌ یه‌کسانیه‌خواز و داکۆکیکاری ژنه، له‌ و روانگه‌وه‌ که ژنی‌ کورد هه‌میشه‌ رووبه‌رووی‌ که‌م سه‌یرکردن و هی‌نانه‌وه‌ی ژن وه‌ک زه‌عیفه‌ و خزمه‌تکار و تیرکهری ئەو "ژنه‌رال/ پیاو" ه‌بووه، که‌ گوایه‌ هۆشیتی‌ ره‌های هه‌یه‌ و به‌رزتره‌ له‌ ژن و ژن زیاتر سۆزی هه‌یه، بۆیه‌ پیاو مافی به‌سه‌ر ژنه‌وه‌ هه‌یه، خاوه‌نداریه‌تی به‌سه‌ره‌وه‌ بکا و له‌گه‌لی‌ رابویری و ئاره‌زووه‌کانی‌ خۆی‌ لێ‌ تیر بکات.

هه‌ولتی‌ ئیمه‌ خۆتندنه‌وه‌ی ئەم کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌یه، له‌ چهند روانگه‌ی جیاوازی‌ بزوتنه‌وه‌ی ژنان، که‌ ژن خوازباریه‌تی، کاری‌ بۆ ده‌کا و له‌ ژبانی‌ کاره‌کته‌ره‌ سه‌ره‌کی و لاوه‌کیه‌کانی‌ نیو کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌ه‌ش "ده‌زگی‌رانه‌ قورینه‌که‌م" ه‌وه‌ ره‌نگ ده‌داته‌وه‌.

نیشاندانی سروشتی دایک له ده‌سه‌لاتیکی پاتریارکیدا

ژن هه‌میشه‌ له‌ کۆمه‌لگه‌کان به‌ گشتی و کۆمه‌لگه‌ی کوردی به‌تایبه‌تی، له‌ په‌راویزی کۆمه‌لایه‌تی، رۆشنبیری و ئابووری... تاد، گۆش‌ کراوه‌ هۆکاره‌که‌شی سروشتی ژن خۆی نه‌بووه، به‌لکو کۆمه‌لگه‌ و هینزی

خۆسه‌پیتنه‌ر ئەمه‌ی خستوه‌ته‌وه، پله و چینایه‌تی دروست کردوه، بۆیه ده‌بینین پاله‌وانه‌کانی نیو چیرۆکه‌کانی "ده‌زگی‌رانه‌ قورینه‌که‌م" هه‌میشه‌ له‌ پتگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیدا که‌نارگیر کراون. ئەو رۆله‌یان لێ سه‌نراوه‌ته‌وه، یان پێیان نه‌دراوه، که ده‌بی ئەمیش وه‌ک ره‌گه‌ز هه‌یبیت، بۆیه ده‌بینین هه‌میشه‌ ژن له گۆشه‌یه‌کی مالدایه‌تیه‌وه، «دایکی هه‌موو جارێک بانگی ده‌کرد» کچم وه‌ره‌ بۆ چیشته‌خانه‌ با رتگه‌کانی گه‌شتن به‌ دلێ پیاوت فیر بکه‌م». ل ۱۱۸.

ئەم بیرکردنه‌وه‌یه، بیرتیکی‌ باوی نیو فه‌ره‌ه‌نگی خپله‌کی کوردی ه‌ی به‌ریبه‌ و تا ئیستاش خه‌لکگه‌لیک چ پیاو چ ژن، هه‌لگری وه‌ها تپگه‌بشنتین، که‌ گوایه‌ ژن ده‌بیت خزمه‌تی پیاو بکا و ته‌واوی ته‌مه‌نی له‌ چیشته‌خانه‌ بباته‌ سه‌ر. ئەم چیرۆکه‌ ئەوه‌ نیشانداده‌، که هه‌میشه‌ پیاو خۆی له‌ پیشه‌وه‌ داناه‌ و ژنی‌شی وه‌ک خزمه‌تکار سه‌یرکردوه‌. هه‌لبه‌ته‌ هه‌ر ئەم پیاوه‌ش بووه‌ که‌ ئەو دایکه‌ی دروست کردوه، که‌ بلتیت: رازیکردنی دلێ پیاو؛ گه‌یشتن به‌ دلێ پیاو، کاریکی‌ پیرۆزه‌ و جوانی به‌ ژن ده‌به‌خشیت. به‌ واتایه‌کی دیکه‌ لیره‌وه‌ کازبوه‌ سالح‌ ده‌به‌ووت پیمان بیژی: دایکی‌ کورد خه‌ونی خۆی لێ سه‌نراوه‌ته‌وه، بۆیه هه‌ر خه‌ونیکیش که‌ هه‌یوووت ئەوه‌ خودی سیستمی پیاوسالاری بۆی چن کردوه، ئەوه‌ نییه‌ هه‌موو رتگه‌کانی ژنی هه‌ر بۆ لای خۆی بردونه‌ته‌وه‌.

بۆیه چیرۆکنووس سه‌رکه‌وتوانه‌

توانیوه‌تی، له‌ هه‌ناوی نه‌ریته‌ دواکه‌وتوه‌که‌ی گه‌له‌که‌یه‌وه، کاره‌کته‌ر دروست بکات. بیری هۆشیاری و هه‌لویتیش له‌ به‌رانبه‌ریدا و یاخی بوونی کچی تپگه‌بشنتویش، نیشان بدات:

«ئەویش به‌ دەم بۆله‌بۆله‌وه‌ ئەوی هه‌وار که‌ی له‌م عه‌قله‌ کۆن و توژگرتوه‌ی توژگارم ده‌بیت» کورته‌ برووسکه‌کانی غوره‌ت- برووسکه‌ی یه‌که‌م، ل ۱۱۸. لیره‌وه‌ چیرۆکنووس ده‌یه‌ووت ئەو په‌یامه‌ بگه‌یه‌نیت، که‌ دایکان کسه‌وتوونه‌ته‌ ژیر ساویر(وه‌م)ی عه‌قلی‌ کۆن و پتویسته‌ وه‌ئاگا به‌پتینه‌وه، سه‌ره‌رای ئەمه‌ په‌یامیک ئاراسته‌ ده‌کا، که‌ ده‌بیت کچان سه‌رده‌میانه‌ بیربکه‌نه‌وه‌ و خاوه‌نی‌ که‌سیه‌تی و بریاری‌ خۆیان بن. ته‌نیا که‌سپیکیش که‌ ئەم دایکه‌ به‌ئاگا به‌پتینه‌وه، ئەوه‌ خودی کچه‌کانیان/ ژنان خۆیان، چونکه‌ ئەمانیش هه‌ر ئەو میتینه‌یه‌ن، که‌ وه‌ک یه‌ک جیاوازی‌ ره‌گه‌زی و نایه‌کسانی‌ گرتوونییه‌وه‌ و ده‌یانگرتیه‌وه، ئەگه‌ر یه‌ک نه‌گرن و به‌ئاگا نه‌یه‌نه‌وه‌ و به‌ بیرتیکی‌ نوێ و سه‌رده‌میانه‌ له‌ دنیا و ژبان نه‌روان. ئەگه‌رنا هه‌ر ئەو ره‌گه‌زه‌ ده‌میتینه‌وه‌ له‌ چیشته‌خانه‌دا بی و هه‌وای ژبانی نازاد هه‌لنه‌مژیت، چونکه‌ ژنی‌ش وه‌ک پیاو پتویسته‌ بۆ خۆی بژیت، بۆیه لای کازبوه‌ سالح‌ دلێ پیاو، دلێکی‌ ره‌قه، له‌ به‌رانبه‌ر ژن، چونکه‌ هه‌ر خۆی ژنی‌ خستوه‌ته‌ په‌راویز و گۆشه‌ی چیشته‌خانه‌وه، ئینجا چۆن دایک رتگه‌یه‌ک بۆ کچه‌که‌ی بدۆزیتنه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی به‌ دلێ پیاو بگات؟! «هه‌رگیز وا نییه‌، بیرت چوو

خوتان پهروه ده کهری نه داوانه...
 نيمه هر له له دايکبونه وه، لاسايي
 زماني نه دايکانه ده کينه وه که
 باوکمان قوچهي په شى داوه له
 زمانيان و چاوه رواني جه نه رالي
 قه دهره له خه زانتيکدا بيانوه رينيت.
 ۸۹ل.

نايه نه دايکه توانيو به تي له
 کونجي ماله وه نه رتيگه يه، که پياو
 وهک داهولتيک سه ره پتي گرتوه،
 بگرتيه بهر، يان بيدوز تته وه، يان
 لايه که له رتيگه يه بکاته وه؟! بويه
 به ته وسه وه پالنه واني چيروکه که
 ده لیت «تو هرگيز رتيگه يه کت زانيوه
 بگه ينيت به عه قلی پياو، نهک
 دلې، مه به ستم مه عيده؟» کورته
 برووسکه کاني غوربه ت- برووسکه ي
 يه که م، ۱۱۸ل.

گه ده ي پياو، له لايه که ناماز به يو
 هر سرکردني خواردن، تيرنه بوون و
 چيژ وهرگرتني پياو، له ژن دهکا، له
 لايه که تريشه وه گه ده ي پياو،
 برتبييه له و نيم پراتوريه ته
 ميژوييه ي، که دروستي کردوه: به
 چه وسانده وه و له گوزناني خه وني
 ژن. ميژوييه که پياو وای له ژن
 کردوه يو گه يشتن به دلې،
 ده سته رداري خه ونه کاني بيت و له
 گوشه ي ماله وه دا بمينيته وه و خواردن
 پيشکشي نه و پاشايه بکا، که
 هرگيز له ناستي په گه زى به رانبه ر
 سه يري نه کردوه، که وهک نه م
 خه ون، مه يل و پرسياي ه يه،
 نه ميش گه رکه يه تي شه ره فمه ندانه و
 نازادانه بژي و هه ناسه بدات.

«روله خوا عه قلیکت بداتي که
 پتي بژيت، چونکه نه م عه قله
 ناثرتينيت» کورته برووسکه کاني
 غوربه ت- برووسکه ي يه که م،

۱۱۸ل. هه ميشه متبونوني ژن، وای
 کردوه پياو ده سه لاته ميربييه که ي
 خو ي به رفراوان بکا و په ره به
 ميژووه چه وسينه رايه تبييه که ي خو ي
 بدات. «تا خواستي ده سه لاتداری
 زورتر و زالتر بي ناستي هوشياي
 لاوتر و کولتر ده بي، خواستي
 ملکه چوون بالوتر ده بي، مروقي
 ملکه چ له سروشت و به هاي نازادي
 ناگا، ته نيا مروقي نازاديش
 هه لگري مه زنده کردن و هوشياي
 مافي به رانبه ره، مافيش باسي کاتي
 نه بووني ده سه لات و ژيرده سته بييه،
 که واته ژن که به مروقي بي
 ده سه لاتي ناو کومل نازده کراوه و
 کومه ليش بي ده سه لاتي ده سه لات
 ناکري له زله يزي ده سه لاته وه داوای
 ماف بکات.» (۱) بويه ده بينين
 ده سه لاتي پياو سالارانه، بوارتيکي به
 ژن نه داوه که بير بکاته وه، پرسياي
 بکا و بلتيت و بروات، بويه نه مه ش
 وای کردوه، که پياو هه ميشه براوه
 بي، له به رده مي بي هه لو تسيه يه ک
 که خو ي يو خو ي فه راهه مي کردوه.
 هر وه لامدانه وه يه کيش به کوشتن و
 به رداران کردن کوتايي بي دينيت،
 بويه عه قلیک که هه لو تسيه يه نه بي و
 بيه ویت کويلانه بژيت، نه وه ده بيت
 نه م نه وه يه ش وهک دايکي هه ميشه
 له سووچيکي ماله که يدا، خه ريکي
 ناومالي بيت، نه گه رنا نه قلی نو ي و
 بي ري نو ي قراني دهکا و نايژيه نيت،
 بويه خوشويستني پياو بوژن، له م
 چيروکه دا ته نيا بوگه ده که يه تي.

جياوازي په گه زى و ترس له

په گه زى نير؟

جياوازي په گه زى و هه بووني
 نايه کساني له کومه لگه ي کورديدا،

ژني کردوه به رموزن. له وپوه ژن
 وهک ناموس، نيوگه لي وهک نافات
 و نابرووچووني خي زانه که ي
 ليکده دريته وه، بويه چيروکي نه و
 سيوه ي دايکيشم به خواردني
 گونا هباري کردم" چيروکي کچيکه
 سه رتا پاي مندالي له نيو ترس و
 شه رمه دا به سه ر بردوه. ترسيک که
 وای کردوه، له خه ونيشدا دار،
 ديوار... تاد، لتي بن به سي به ري
 باوک و برا.

کاره کته ري چيروکه که کچيکي
 يازده سالانه يه. هر به مندالي و
 له و ته مه نه بچو که يه وه به گو تيدا
 چري تيراوه، که ناييت تيکه لاي هيج
 نيرينه يه ک بيت، نينجا چ له
 خو تيندنگه بيت، يان له رتيگه
 قسه کردن له گه ل کور، هه مو نه مانه
 يو کچان تابو کراون و ناييت لتي
 نزیک بينه وه.

«دايکم به نيوه ي هاوپوله کامي
 گو تيو هر شتيکيان لي بيني يا له
 رتيگه له گه ل کوردا قسه ي کرد خيرا
 وهرن له ماله وه به من بلتينه وه»،
 ۱۱۴ل.

هر نه مه ش وای کردوه که
 کاره کته ر/ کچي کوردا، تيکه لاي
 په گه زى نيرينه نه بيت و باوه به هيج
 پياويک/ کور، نه کات. «هه زار جار
 پيم و توويت و بيت ده ليمه وه، نه وه ي
 نير بوو باوه ري بي نه که بيت،
 ته نانه ت گه ر باوکيشت بوو، نه گه ر
 نو تو مو بيلتيک له رتيگه مالي هر
 که سيکي لي پرسيت نزیک
 نه بيته وه»، ۱۱۲ل.

نه وه سيستمی خيله کي و
 باوکسالاربييه قورباني به هر دووک
 په گه ز کچ/ کور، ده دات، نه و دوو
 په گه زه ي سروشت هه لي بژاردوون و

خودا وهك يهك گيانى به بهردا كروون، ئيتر له يه كترى ده كرتين. كور ده بيتته ره گه زى درنده و كچيش ده بيتته ره گه زى شوورهيى، شهرمه و سهر به فه تارهت. نار ه وايه تيبهك پياو دوو جار به خوئى دهكات، جارتيك به ره گه زى بهرانبهر و جارتيكش به خوئى، كه خوئى وهك درنده ده ناسيئيت.

ئهم كچه داماوو ته نانهت سوورى مانگانه شى، كه سروشتى خوئيه تى، لتي رادهكات و لتي ده ترسيئيت، چونكه هه موو شتيكي له لا كراوه ته شهرمه و شوورهيى.

- دايكه عه بيه يانى چي؟

- واته خوا ده تخانه جهه نه مه وه..... ل ۱۱۰.

بويه هه موو پرسياره كاني بو ده كرتينه ترس و دل ه راوكن، ههركه خوئيني مانگانه ش ده بينيئيت، ئه وه له خوئيندنگه بو ئه وهى هاو رپيكانى نه بيبين، قسه ي بو هه لته به ساتن و نه يگه به ننه وه به دايكي، ئه وه په نا بو پاساراني خوئيندنگه كه ده بات.

ته نانهت كه خه ونيش ده بينيئيت، كورتيك ماچى دهكات و سكي لين پرده بيت، ئه وه له كاتى سوورى مانگانه و بينيني خوئين، ترس دايدة گريئيت و ئهم خه ونه ي وهك راستيبهك بو ده رده كه ويئيت، چونكه پيشتريش چيروكي ئه وه كچه ي بيستوو و زانيويه تى كه چون به هوئى سكرپوونى له خوئشه ويسته كه يه وه، نه فره تى لين كرا و به بئى ره وشت ناوى برا.

ئهمه جيگه ي هه ميشه كوچكردى كچانمان بووه، بو ژوو ره تاريكه كان. ئه مه يه كه يتكردى، كه هه ميشه كچى كورد تيكه لا بوونى له گه ل ره گه زى

بهرانبهريدا، بوئى كراوه ته شهرمه، له وه لامي بوچيبه كه شيئا؟ ئه وه هه ميشه په نا بو ئه و سزايه براوه، كه خودا ده تخاته دوزه خه وه. هه رگيزيش ئهم تيگه يشتنه باوه ي كوومه لگه، ئه و بواره ي به ژن نه داوه و هه ها تيگه يشتنتيك بخوئينيئته وه و ليكي بداته وه و ره زامه ندى بو ده رنه برپيت.

ئيتر ئهمه ده بيتته هو كاريك و وا له و كچه دهكات، كه ته نانهت سه يركردنى ئاوئينه ش بوئى نه شياوه، چونكه پتي ده لئين: «دلته پهيدا كرده وه»، ل ۱۱۴، بويه ئيتر سه يركردنى ئه و بو ئاوئينه، سه يركردنى روخسارى نايئيت وهك سروشتى خوئى، وهك هه ر كور و كچيئيك، كه له جوانى خوئيان هه يران ده مين، به لكو كاتيئيك سه يري ئاوئينه دهكات، بو ئه وه سه يري دهكا، كه ئه و جيباوازيبانه بينيئته وه «كه شوانى برامى لاي دايكم شيرين كرده وه و منيشى نابوت كرده وه»، ل ۱۱۴، ئيتر گه ران بو دوزينه وه ي جيباوازيبانه كان، ده بيتته به دزى سه يركردنى ئه و بو ئاوئينه، تا بزانيئيت بوچى ئهم شوومه؟! كه چي ئه و / برا، پيروژ و نازاده. بوچى له شى ئهم كاره ساته و ماييل به ديكرديئه تى؟ تو بلتي پتونه ندييه كي ره گه زى له نيوان مئ و ئاوئينه دا نه بيت؟ كه ته واوى منداليه تى له نيوان ئاوئينه دا بو نه بيتته خو ناسكردى، دركردن و پيشيانى سوز و جوولانى ئاره زوو، هه لته ئهمه له هه ر دوو ره گه زدا و به بئى گه رانه وه بو نارسيس.

نازاره كاني كچ بوون

له دايكبوون هه وه ي زهوى، هه لگرتنى جيباوازي ره گه زى نيوان

ژن و پياوه، كه چيتر ژن وهك ره گه زى كه متر، شووم و ئاپرووه بهر... تاد، سه يره نه كرى. ژنيش له زمانى خوئى و تيروانيني خوئيه وه، ئه ميش گوزارشت له ژيان، بوون و گه وه هه رى ميئوونى خوئى بكات. ئه وه روونه كه ژن له كوومه لگه دا كه وتوه كاندا هه ميشه سه ركوت كراوه و ده چه وسپيئريئته وه، هه موو ئه مانه ش به هوئى ميئوونيبه وه بووه. هه لته يهك كه هه رگيز نه يكردوو، ميئوونيه تى، به لام نا ميئوون؛ روحي پاساريبه كه، له فرين به نيئو ئه به دييه ت. ميئوون روحي شيعره، به فره كاتيئيك سه ر به زه ويذا دهكا، بو له دايكبوونه وه و ژيانه وه.

چيروكي "دارسيئوه كه ي باپيرم" ويناى ئهم جيباوازييه ره گه زيبه دهكات، له نيوان خيترانى كورديدا، ئه ميش له رتيگه ي ميرانه وه. ئهم چيروكه ئه وه نيشان ده دات، كه هه رگيز له نيوان خيترانى كورديدا وهك يهك سه يري كچ و كور نه كراوه، ئهمه ش بووه ته فره هه نگ و هه ميشه كور له پيشتر داده نرى و كچيش نهك هه ر له دايكبوونه كه ي، به لكو بهرگوئيكه وتنى ئه وه ي، كه منداله له له دايكبوونه كه "كچه؟! " ئه وه نيوجاوانى باوك، برا و مام، گرژ ده بيت، چونكه له له دايكبوونى كچ، گوايه هينانى به لايه كي گه وره و شوورهبه يه كي مه زنه. سه ره راي ئه وه ي كه مافى ميرات به خشكهريش، هه ميشه پياو سه رقافلئى ئهم كاروانه و خاوه نى هه موو شته هه بووه كاني بنه ماله و كوره له پيشه كه ي خيترانه كه يه.

«باپيرم بهر له وه ي برتيئيت مال و مولكه كه ي به سه ر كور و كچه كانيدا

دابهش کرد و ئەو دارسیتووشی به من به خشی. من ته نیا نهوهیه کی بووم له نیتوان یازده نهوه دا شتم بهرکهوت، ئەویش ته نیا به خواستی باپیرم»، ۹ل.

ههلبژاردنی نهوهیهک له نیتوان یازده نهوه دا له لایهن باپیرییهوه، ئەمیش کچ و به خشینی دارسیتووه، که میراتییه کی بنه ماله ییه، ئەوه هه زوو ته قینهوهی نهک ته نچ پیاو، به لکو ژنیش له بهردهم پیدانی ئەم به شه میراته رووده دات، چونکه کچه کانی باپیرهش میراتیان ده که ویت، که ئەمانیش کورپان هه به.

«تاموژا و پوورزا هه ززه کار و کامله کانم دهنگی نارەزایه تیسیان گه یانده ئاسمانی سهروو دارسیتووه، مامه کانم و پووره کانم خه ریک بوو دیوه خانه که ی باپیرم بکه ن به گۆره پانی جهنگی مه غۆله کان»، ۹ل. هه زوو نارەزایی ئەوه دهرده برن، که ئەم برپاره ی باوکیان، واته باپیری کچه که داویه تی، ئەوه برپاریکی ئیجگار هه له یه و نادادپهروه ری تیدایه، چونکه:

یه که م: منداله کانی مامی گه ووه، ره چاو نه کراوه، که له پیشترن.

دووه م: به خشیینی و هها داریتوویک، که ئەو هه موو شه و قوربانیا نه ی، که له پیناوی پاراستنی ئەم داریتوویه دراوه، ئیستا دهرتیت به نهوهیه کی یه کییک له کوره بچووه کانی و سه ره رای ئەمهش ئەو نهوهیه، کور نییه و کچه، چونکه کچ به دیتتهی ئەمان ئەوه نه هینده له پیشه وهیه، نه توانایی پاراستن و بهرگه گرتنی هه به. تا به و هویه به سه ر مافی

نهوه کانی، که کوری گه ووه به باز بدرتیت. ئەم تیروانینهش له وه سه رچاوه ی گرتووه، که ژن زوو خۆی له ده ست ددات و توانایی بهرگه گرتن و داکۆکی کردنی نهک هه ره که س و شت، بگره له خۆشی نییه، ئەمهش بیرکردنه وه یه کی هه ره لاواز و کۆمه لگه ی داخراوه، هه لقلوای ئەو ده سه لاتیه، که پیاو پوانی کردووه، ئەمهش سیمای کۆمه لگه ی داخراوه به رووی شارستانییه ت و دیوکرایی و به کسانی نیتوان مرۆقه کان.

یه کییک له بیره هه ره سه ره کی و مرۆقدۆستییه کانی ژنایه تی، له وه ده قه دا ئەدگاری خۆی، یان بییری خۆی تیدا له ق نه کردووه، که باپیری خودی کاره کته ره / کچه که، ده لیت «من خۆم ده زانم چ نازاریک له ناخی ئەم داریتووه دایه و ده شزانم منداله کان و نهوه کانم کامیان باشتر تیماری ئەو نازارانه یان پی ده کرتیت و کامیشیان میژووی ئەو داریتووه وه کو خۆی ده لیتته وه»، ۱۰ل.

ئەم چیرۆکه ریگرییه کانی بهردهم ژن، هه ره ته نیا به پیاو نابه ستیتته وه، به لکو ژنیش به ششیکی ئەم ریگرییه به، سه ره رای ئەمهش وینای پیاویکی شکۆمه ندیشمان بو ده کیشیت، که بیرده کاته وه و جیاوازی ره گه زیش وه لاوه ده نیت. وه لامی ئەم هه له تیگه یشتنهش دداته وه، که گوایه ژن توانایی پاریزگاری و پاراستن و بهرگه گرتنی نییه و ناتوانیت بارو دۆخه کان تیپه رینیت، به لام وه ده نگه اتنی پیاوی هۆشیار، ئەوه ریگه به وه ها تیگه یشتنیک چۆل ده کات، «باپیرم سوور بوو له سه ر قسه ی خۆی و گوتی، رۆله منیش بۆیه ده یکه م به

ناوی ئەم کچه ی تۆوه، ده مه ویت بییت به مولکی که سیک که بتوانیت به گژنیاندا بییت"، ۱۱ل. لیره دا گه ره که ئەوه بگوتیت، که هه ر سیوکیکیش له وه داریتووه، ژنیته که، مرۆقیته که. هینانی ناوی داریتو له م چیرۆکه دا، نامازه کردنه به وه ی که ژن وهک سه ره چاوه ی ناشکرا کردنی زانین و خواردنی به ری داریتووی به هه شت، که زانینی بو مرۆقابه تی که شفکرد، هینراوه، بۆیه ژن ئەو مرۆقه کارکه ره یه که هه میشه بزوانی بوژیان و ژنیانیکی نویتر تیدایه. مرۆق کاتی له به ها مرۆقییه کان داده مالرتیت، ئەو کاته یه که چالاکی نییه، چونکه چالاکی ریشه ی هه به، که خواسته.

بۆیه داریتو: پیگه و جوانی و رۆل و کاریگه ری ژن له کۆمه لگه دا نیشان ددات. که چی ئیستا بۆچی ناکریت ژن خاوه نی شتییک نه بیت. «من ده میکه له وه تیگه یشتووم ئەوه ی خه لکی مه مله که تی حیکایه تخوانه کان شتیگه ره کات ئەوه یه ژنییک خاوه نی داریتوویک بیت»، ۱۳ل. ئەم مرۆ ئەو لاپه ره یه هه لدراره ته وه و نه یینییه که ی خویتراره ته وه، که پیاو و پیاوی کوردی، بۆچی ترسی له ژن هه به بیته خاوه نی خۆی و خۆی برپار بدات، چونکه ئەوه ده م ژن پرسیار له ناسنامه راسته قینه که ی ده کات و به دوا ی بوونه ره سه نه که ی خۆیدا ده گه ریت، چیتر ئەو مرۆقه به نامرۆق کراوه نامینیتته وه بو پیاو، که سه ره چاوه ی چیژینین و سوژ جوولاندنی پیاو بووه، بۆیه هه رگیز ناکریت وهک ترس سه یری: ماف و نازادی و بزوتنه وه فبمینیسته کان

بکهین، بۆیه باسکردن له نازادی، نه تهنی ژن، به لکو هاوکات پیاو خویشی خوینتیکی له بهر رویشتووی برینیک ده بیت، برینیکی قوول، که هه میسه نه گهری نه خویشیه کی تری کوشندهی بۆ سه مرۆقایه تی و کۆمه لگهی لی ده کریت. برینیک ده بیت هه میسه کولاره، که مرۆف پیوهی ده تلپتتهوه، بی نه وهی خواستی بۆ چاره سه رکردنی هه بیت، بۆیه باسکردن له نازادی نه ک ته نیا پیاو، به لکو مرۆف ساپژکردنی برینیکی قووله، که میژووی ده سه لاتنی باوکسالاری کردووه تیهی ژبانی کۆمه لگه وه؛ کردنه وهی ده رگه داخراوه کانه به رووی ژبانیکی به کسان و به خته وهر.

نموونهی ژن وه ک دایکیک دواي کۆستکهوتن

ژن هه میسه له گه لیک بار و رووداوا له پیاو خۆراگرت و به هیز تر بووه، ته نانه ت له ژبانی هاوسه ربه تی و چاره پوانیشدا، نه وه ندهی ژن به بیگه ردی و خاوه نی نه شکاندنی به لینی هاوسه ربه تیش دواي کۆستکهوتن و له ده ستدانی میرده کهی ماوه ته وه، نه وه پیاو نه وهی نه کـردووه نه له ده توانا ییشیدا هه بووه بیکات. به مانایه کی دیکه، نه وه ندهی ژن ده توانیت بۆ منداله کهی کچ / کور، دواي له ده ستدانی میرد، یان لیکجودا بوونه وه یان، پارێزگارییان لی بکا، نانیان بدات و په روه رده یان بکات، نه وه نده پیاو بۆی نا کریت، چونکه به راستی ژن تواناییه کی بی سنووری له چاره پوانی و دان به خۆداگرتن هه یه. نه ی بۆچی به

سوژداری زیاتر له پیاو سه یر بکریت؟ نه وه نییه پیاو هه ر زوو دواي مردنی ژنه کهی، زوو، یان درهنگ ژن دینیتته وه، به لام ژن له سه ر منداله کانی داده نیشیت، تا گه وهره ده بن. لیتره دا دایک / ژن ته مه نی گه نجی خۆی به منداله کانی ده به خشیت؟!

یه کییک له چیرۆکه سه رنجراکیتشه کهی نیو" ده زگیرانه قورینه کهم" چیرۆکی" نه و بخووری نه مری داده گیرسین" یه، که دواي نه وهی که "نه م" که دایکی "نه و" ه، واته دایکی کچه که یه، نه و کاته ی باوکی له شه رپکدا ده کوژریت، نه وه " نه و" له سکی دایکیدا بووه، بۆیه دایکه که به خپوی ده کات و وه ک بیسه ژتیکی داوینپاک و میه ره بان ده ناسریت و خه ربکی به خپوکردنی منداله کهی ده بیت و میرد نا کاته وه، له وه لامی پرسـیـاری شوونه کردنه وه شی، و توویه تی «من ویستوو مه له ژبانا بۆ یه ک کهس بژیم و بۆ یه ک که سیش بمرم، بۆ نه و که سه ژبام، هه ر بۆ نه ویش ده مرم»، ل ۹۴.

نه م دایکه، بۆ به خپوکردنی کچه کهی و ناگالیبوونی، ده کۆشی و پروبه پرووی هه موو ناوونا تۆره یه کیش ده بیتته وه که به دوا یه وه هه لیده به ستن و چاودێری دراوسیتی خراپ و تانه و قسه ی بیجیش رۆژانه له برانه، ته نانه ت نه و ژنه ی، که کونیکه له هه ساره که وه کردووه ته وه و لیوه ی چاودێری هه موو خه لک و جوولانه وه ی هه ر هه نگاوتیکی نه م دایک و کچه ده کات، بۆیه هه ناسه کانی نه م کچه و هه ناسه کانی دایکیک دواي مردنی میرده کهی،

ده بیت چه ند گه رم و چه ند جاریش ساردیی دراوسیتی چه توون و خه لکی بیرکویر و تینه گه یشتوو، هه ناسه ته نگیان کرد بیت؟

شه ر ه ف، چه کییکه به ده ستی پیاوه وه یه بۆ کوشتنی ژن

شه ر ه ف هه میسه، له واتا به رفراوانه کهی خۆی دامالراوه و بچووک و به رته سک کراوه ته وه، هه ر نه مه ش زبانی زۆری به مرۆف / ژن، گه یاندوه، شه ر ه ف به مانا به رفراوانه کهی و له کۆمه لگه یه کی کراوه ی خاوه ن نازادی و راوبوچوونی جیاواز، به واته ی به ها، نرخ، گه وره یی و شکۆمه ندی دیت، که بۆ تاکه کان ده یگه رپننه وه. کاتیک ده لێن: فلان کهس، که سیکی به شه ر ه ف ه، نه مه واته نه و که سه خاوه نی گه وره یی و نازادی و روحتیکی مه زنه، که کهس پیتی نه داوه، به لکو خۆی فه راهه می کردوه.

به لام شه ر ه ف له کۆمه لگه دواکه و تووه کان و ده سه لاتنی پاتریارکی، هه میسه به رته سک کراوه ته وه. نه و مانا مرۆیییه ی شه ر ه ف هه یه تی، لیبی سه نراوه ته وه و مانایه کی نه رینی لی بارکراوه. شه ر ه فیک نه وه نده ی پیاو بۆ ناسنامه و ده سه لاته پاتریارکییه کهی به کاری هیناوه، نه وه نده هه لوه سه ته یه کی مرۆقئاسای له ته ک شه ر ه ف نه کـردووه، که ژنی پی نه چه وسینیتته وه، به لکو پیچه وانه بووه ته وه. ئیستا شه ر ه ف به نده به کچیته یی و کاری زیاهندی (سیکسی)، دوور له نه ریت و شه ر یه ته ئایینییه کان. ویجا نیر نه وه ی بۆ ژن به بی ره وشته ی و

شکاندنی یاسا ئایینییه کان سهیری دهکا، ئەوه بو ئەم، دهچنه پهراویزی نه بوونهوه، کهچی ژن به ناوی شهرفهوه دهکوژی و بهردبارانی دهکات، بویه زورجار ته نیا شتیک دهفربای ئەم کچ / ژنه داماوه بکهوئی، له یه کهم شوهی بوو کینیدا، ئەوه دلۆپتیک خویننه، «ته نیا ئەو په له سوورانه گهواهی دانایی ئیمهه و بورکانه کان پامانمالن»، ل ۱۵۳.

له یه کیک تر له چیرۆکه کان، یادهوهی ژنیک دهگیریتتهوه، که چۆن بههوی دهستدریژی نامه حه مهوه، که باوکی میرده که یه تی، له ریگه ی بیهوشکردنه وه سکی ژنه که پرده کات. هه ره شه شی لئ ده کريت به ناو زانندن و کوشتن، بویه دوايي وا به باش ده زانییت بههوی ئەو خو شه ویستی و وه فایه ی بو پیاوه که ی هه بیوه، پیتی بلتیت و ئاگاداری بکاته وه، هه رچه نده زورجار له وه ده ترسیت، که باوه ری پئ نه کات، چونکه: «ئاخر ئەوساش هه ر له و ئابوو چونه ی ئیستا ده ترسام به بی تاوان ده بتوانی ئەوه بخاته پالم»، ل ۶۱، هه ر که پیتی ده لیت، ئیتر ئەوه ی بییری لئ کردبووه، که پشت تیکردنی پیاوه که ی بوو و تاوانبارکردنی به بی ئابوو، که گوايه درۆ دهکا، منداله که له که سیکی تره و خیانه تی له هاوسه ریه تی کردوه، ئیستاش ده به ویت پاکانه بۆخوی بکات، چونکه «پیاوان هه میشه خو یان له ژنه کانیا ن به راستر ده زانن و ئەوه ندهش ژن به شه رده ی خو یان ناو زده ده که ن، ئەوه نده که سوکاریا ن

نزیکتره لیپانه وه هه تا ئەو شه رفه، «...»، ل ۵۸.

راستییه که شی ئەم ژنه هیچ تاوانیکی نییه و بی گونا هه، به لکو ئەوه ئالۆشی درنده یی نیتریکه، پیاویک که خیانه تی له کوره که ی کردوه و ژنیک یی گونا هی شی کردوه ته قوربانی ئالۆشییه که ی. له وهش زیاتر، که هه ره شه ی کوشتنی شی لئ کردوه، که ئەگه ر ئەمه ئاشکرا بکات، یان ئەم کاره ی له گه ل نه کات، ئەوه ئابرووی ده بات و ده ی کوژییت، چونکه هه میشه شه رفه چه کی ده ستی پیاو بووه، بو ناو زانندن و ریسوا کردنی ژن: «له وهش زیاتر چه قویه کی گه وره ی لئ ده رده هینام و ده یگوت ده تکوژم و دوايي ده لیم شتی خراپم لئ بی نیوه و له سه ره له شفرۆشی کوشتوومه»، ل ۶۲.

ئمه چه ره نووسی ژنیک و دوان نییه، به ده یان و سه دان ژن، تووشی وه ها ناره وایی و ده ستدریژی کردنه سه ر بوونه ته وه و ده بنه وه، دوا ییش به ناوی شه رفه و له شفرۆشییه وه ده کوژرین.

ئمه چیرۆکه گۆرانییه کی غه مگینه. گپرا نه وه ی ناره واییه که که ره ونده کانی به چیرۆکه وه ژیاو، هه وه له ی گپرا نه وه یان نییه. نامه نه گه یشته وه کانی مندالیک ده گیریتته وه، که نامه بو خودا ده نیتریت تا باوکی بو بنیتریتته وه، که چی نازانیت ئەو باوکه ی ئەوی به ناو بانگ ده کـرئ، باوکی راسته قینه ی نییه «... نازانی باوکی راسته قینه له گه ل ناوی خویدا زنجیره ی سییه م وه رده گری»، ل ۶۲. ئەفسوس هه موو نامه کانی

مندالیک له نه گه یشتن کال ده بنه وه، مندالیک له و رۆژوه بو ئەو رۆژ، له چاوه روانی باوکی کدایه، که هه میشه خوژگه به ئارایی خواستنیه تی له ژیا ندا، ئەمه یه کسان ده کريت به مه یل و خولیاکانی کچانی شمان، که هه میشه نامه کانیا ن ناگه نه جی، که شه رفه هه زاران و ئیل و سه رگه ردان ده کا، هه زارانی ش نه شته ری شه رفه خوینیا ن ده رژینئ و خوینیا ن ده چیتته گۆزه شکا وه کانه وه.

زورجار ئەم گۆرانییه له گه ل عه شقیکی ناکام ها وئا هه نگ ده بیت، یانی ش داوای دلنیا یی کردنه وه، له دلدار و نیازیه تی گۆرانی خو ی بو بچریت و پیتی بلتی:

دلنیا م که، / چیی تر گه می تاله قژه کانم / ریتنه ی ماچ ته ریا ن ناکات / چونکه نیشتمانی سه رایی پروت / خستمییه گه رووی پامیا می که وه / پاکیزه بی می / کرد به ده مامکی گونا ه و / کچینی می کرد به قه ره پروت، ل ۵۳.

به لئ نیشتمانیک، که مه یل و خه ونی هه موو مرۆقینکی وه ک سه راب، وه ک ته میکی نه ناسی زستانه، که ته نیا هه لده کات، به لام هه رزوو له بارده برین و هه م بیگه ردی هاژهی سولی به رزی لئ ده ستین و هه می ش کچینی ده دزن و ئاور ده دنه رو خساری فریشته ئاسای، ئیتر نه ماچی خو شه ویستی، نه هه ستی مرۆقدوستی نییه تا بیلاوینیتته وه. هه موو ئەمانه له گه ل کچینیدا مانا ده به خشنه خیل و هه ر زووش بی مانایی ده به خشنه گونا هیک، که بی گونا هییه.